

La finestra oberta

ÀNGEL SUBIRATS

Qualsevol temps passat fou millor?

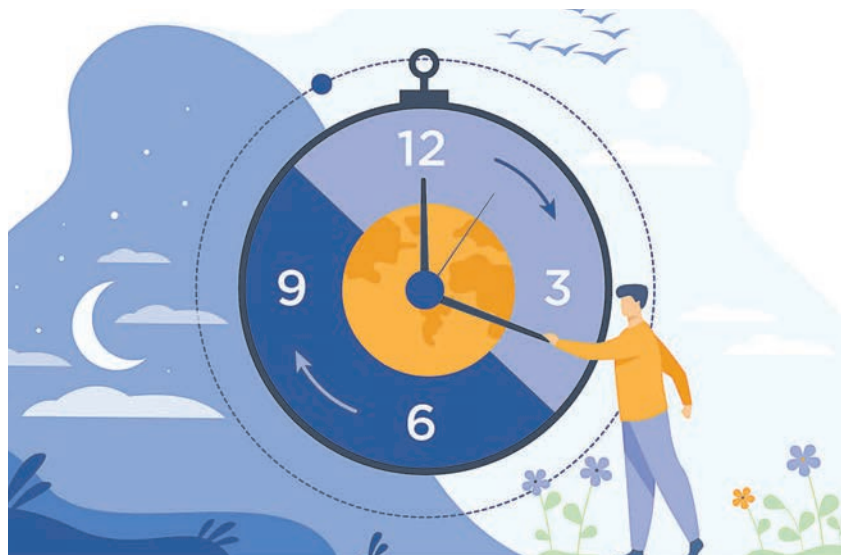
La procrastinació per activació seria el fet d'endarrerir activitats que s'han d'atendre, fins el punt que, al capdavall, es fan perquè ja no hi ha més remei que fer-ho. Passa aleshores que, sovint, s'acaben fent ràpid i malament.

Malauradament, els ciutadans andorrans fa nou anys que patim d'això per part del Govern que ens hauria de cuidar. Per aquesta raó sembla que ho hem normalitzat, i és que, sota els mandats de DA, s'ha caigut en una apatia crònica en analitzar els projectes que podran anar bé al país, i en la seva realització.

Si mirem els dos mandats del cap de Govern **Antoni Martí**, trobem projectes no realitzats, realitzats de manera barroera, actuacions dubtoses i afirmacions sorprenents i/o escandaloses, per part de aquells que havien de tirar endavant el nostre país.

Projectes com The Cloud que, naixent el 2015 com un gran projecte d'interès nacional, va passar a ser dubtós per la gran quantitat de diners que costaria, arribant al punt que el propi Govern va haver d'allargar el termini de les ofertes, ja que no acabaven d'arribar tan bé com haguessin volgut. Finalment va fracassar estrepitosament. El sector de la construcció va considerar que realitzar-lo era inassolible pel preu que imposava Govern.

Però el desgavell no acabà aquí:

al 2019 hi hagué un sobrecost de 180.000€ en la remodelació dels entorns de la parcel·la, i ara hi tornem una altra vegada. En lloc de dir The Cloud al projecte, li direm «parc tecnològic». Més senzill i també més discret.

Si anem fent memòria, arribem al Casino. Iniciat de bona manera, amb una enquesta ciutadana, ja va començar a no anar del tot recte quan, per triar la seva ubicació, els conflictes van esdevenir protagonistes. Van aparèixer grups empresarials d'arreu del món interessats, però finalment va ser atorgat a Jocs S.A. La resta de concursants van denunciar irregularitats en el procés, com que la firma eslovena SIQ, que els va examinar, tenia un treballador vinculat amb Novomatic, soci tecnològic del concursant guanyador, o que el projecte de Jocs S.A. no complia la llei.

Finalment s'ha confirmat la concessió a Jocs, S. A., la qual ja ha començat visiblement les obres al terreny del Prat de la Creu on s'instal·larà el complex. Estranyament la publicació al Butlletí Oficial va trigar més que la notícia de l'adjudicació de la llicència i l'inici de les obres.

Podríem parlar, ara encara, del cas BPA, però després de tanta informació publicada, el resum podria ser que, cinc anys després, el govern que encapçalava **Antoni Martí** va ser

«còmplice polític» del Sr. **Rajoy** o va deixar que les «clavegueres» del estat veí el manipulessin. Cap dels dos escenaris seria admissible ja que la sobirania del país en quedaria molt malmesa. I ja no es podria apel·lar al patriotisme, tan proclamat per DA aquests últims anys, per fer callar qualsevulla oposició.

Passarem de puntetes pel tema del heliport, que encara porta cua, o la crisi de Grandvalira, que si es va salvar no va ser pas per una actuació exemplar del Govern, que molt parlar però poc actuar, sinó per la incorporació d'Ordino-Arcalís a la planificació de Saetde. Sap greu haver de buscar el perquè uns governs arribin a tenir el costum de la feina «mal feta».

Un cap de Govern d'un país es deu al seu poble, i a la bona gestió de la cosa pública. És doncs una evidència que el Sr. **Martí** es va convertir en un gran prestidigitador, amb afers com la «Martí Connection», i al 2017, la intenció de crear un tiquet conjunt per enfortir l'esquí, quan Ski Andorra feia anys que ja el tenia en marxa. O l'anunci de la creació d'un grup policial antiterrorista quan aquest ja funcionava un any i mig enere.

Comptat i debatut la conclusió és que va demostrar que la gestió del país li anava massa gran. ≡
Membre de la CPN de Progressistes-SDP